

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 5C/84/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615201489
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Magdaléna Andreánska
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615201489.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Magdalénou Andreánskou v právnej veci žalobcu L.. D. U., O.. XX.XX.XXXX, bytom X., B. XXX/XX, proti žalovanému v I. rade Ing. Vladimírovi Hlaváčovi, súdny exekútor so sídlom v Kežmarku, Baštová 6, IČO: 33 879 958, právne zastúpený JUDr. Gáborom Szárazom, advokát, so sídlom Stará Ľubovňa, Garbiarska 20 a žalovanému v II. rade Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o zľavu z vydraženej ceny nehnuteľnosti v sume 13.098,03 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa z a m i e t a.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 2. 2015 sa žalobca, domáhal voči žalovaným splnenia povinnosti zaplatiť sumu 13.098,03 eur, s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne zo sumy 13.098,03 eur, od 1. 4. 1998 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Vo svojej žalobe uviedol, že na základe príklepu žalovaného 1./ pod sp. zn. Ex/11/1997 žalobca dňa 19. 12. 1997 vydražil rodinný dom s príslušenstvom v F. X., zapísaný na LV č. XXX, p. č. XXX/X, zastavaná plocha, dom č. XXX o výmere 459 m², p. č. XXX/X záhrada o výmere 329 m² v celosti, za cenu stanovenú znaleckým posudkom v sume 1.198.546,- Sk. Príklep bol schválený uznesením Okresného súdu v Poprade č. Er/226/1997-7 zo dňa 15. 1. 1998. Po nast'ahovaní sa do rodinného domu dňa 7. 1. 1998 v krátkom čase po začatí topenia sa snehu zistil, že dom má závažné závady na krove, strešnej krytine a pivnici a vyžaduje nákladné opravy. V znaleckom posudku znalca C.. M. P., ktorý posudok vyhotovil na základe ohliadky a pri osobnej účasti exekútora, 8. 11. 1997, nie je uvedená žiadna ťarcha, ani závada a dom mal mať životnosť sto rokov. Závady v zákonnej lehote reklamoval, tak u súdneho znalca, ako aj u žalovaného v rade 1./ Podľa odhadov nákladov na opravu domu odbornej stavby firmy RONDO s.r.o. z apríla 1998 mali celkové náklady na opravu nehnuteľnosti predstavovať sumu 560.000 Sk, bez DPH. Žalovaný v rade 1./ sa osobne dostavil, po jeho písomnej výzve z 26. 3. 1998, do F. X. pred dom súpisné číslo XXX, dňa 2. 4. 1998, ale do nehnuteľnosti nevstúpil a odmietol sa so stavom závad oboznámiť. Na reklamáciu závad, ktoré sa na vydraženej nehnuteľnosti nachádzali už v čase dražby, ale ich existencia bola žalobcom zistená až v marci 1998 sa žalovaný v rade 1./ písomne nevyjadril. V zákonnej lehote podal žalobca návrh na Okresný súd Kežmarok vo veci náhrady škody voči žalovanému v rade 1./ Vec bola na označenom súde vedená pod sp. zn. 4C/456/2000. V dôsledku vylúčenia všetkých sudcov OS Kežmarok, bola vec prikázaná Okresnému súdu Svidník a následne uznesením Najvyššieho súdu SR 5Ncd/16/2013 zo dňa 21. 8. 2013 bola vec prikázaná na rozhodnutie Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, kde bola vedená pod sp. zn. 5C/277/2013, v čase podania žaloby ako nerozhodnutá. Nakoľko dom nebolo možné riadne užívať, hrozilo zatopenie nehnuteľnosti pre chybu strechy, navyiac mohlo dôjsť aj k jej zrúteniu, musel dom nechať dať opraviť, aspoň v nevyhnutnej miere, na jeho uvedenie do

obývateľného stavu. Práce na streche vykonala v období september až október 2003 stavebná firma F. Š., za cenu 260.000,- Sk. Oprava strechy bola urobená v podstate v menšom rozsahu ako pôvodne dohodnutá rekonštrukcia dohodnutá firmou RONDO a neboli vôbec vykonané opravy základov. Lehota na uplatnenie práva na zľavu zo závady vydraženej nehnuteľnosti, je aj napriek uplynutiu dlhšieho času zachovaná, pretože právo bolo žalobcom včas uplatnené na OS Kežmarok dňa 3.1.2000 a do podania žaloby toto konanie, ktoré je v súčasnosti vedené pod sp. zn. 5C/277/2013 na OS Liptovský Mikuláš, neskončilo. V zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, je teda žaloba vo veci zľavy z titulu závad domu podaná včas. Nehnuteľnosť nadobudol v zmysle § 132, ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom platí na tento spôsob nadobudnutia vlastníctva nehnuteľnosti v celom rozsahu právo upravené v ustanoveniach § 588 až 600 OZ. Podľa § 597 ods.1 OZ, ak dodatočne vyjde najavo vada na ktorú predávajúci kupujúceho neupozornil, má kupujúci právo na primeranú zľavu z dojednanej ceny, zodpovedajúcu povahe a rozsahu vady. Ak ide o vadu, ktorá robí vec neupotrebitelnou, má kupujúci právo od zmluvy odstúpiť. Podľa § 599 ods. 1 OZ, vady musí kupujúci uplatniť u predávajúceho bez zbytočného odkladu, práva zo zodpovednosti za vady sa môže kupujúci domáhať na súde len ak by vady vytkol najneskôr do 24 mesiacov od prevzatia veci. Napriek doteraz vykonanej oprave strechy nie je dom vzhľadom na dlhšie zatekanie do nosných častí krovu a do základov v žiadnom prípade taký, ako má byť a jeho životnosť je nepochybne o minimálne 10 rokov nižšia, ako predpokladaných sto rokov podľa znaleckého posudku. Teda vzniklo by mu aj právo na zľavu v rozsahu zníženej životnosti stavby o 10 % hodnoty domu, ktorá bola v posudku vyčíslená na 1.058.418,- Sk. Výšku požadovanej zľavy z dôvodu väd na vydraženej nehnuteľnosti, špecifikoval ako náklady nevyhnutnej opravy strechy v sume 260.000,- Sk (8.630,42 eur), náklady opravy základov podľa odhadov RONDO s.r.o., v sume 28.750,- Sk (954,33 eur), znížená životnosť domu na 90 rokov, t.j. 10% z ceny domu podľa znaleckého posudku v sume 105.841,- Sk (3.513,28 eur). Celková zľava 13.098,03 eur. V exekučnom konaní Ex/11/1997 konal ako oprávnený orgán žalovaný v rade 1./ a na základe príklepu vydražil dňa 19. 12. 1997 vadnú nehnuteľnosť. Žalovaný v rade 1./ mal povinnosť upozorniť súdneho znalca, aby v znaleckom posudku ocenil jednak prípadné ťarchy nehnuteľnosti, ale aj závady na nej viaznúce. Ukladali mu to ustanovenia § 138, § 139 ods. 1, ods. 3, a § 140 ods.2 písm. g) exekučného poriadku. Dom súp. č. XXX X. F. X., bol v dražobnom konaní Ex/11/1997 označený ako dom bez závad a tiarch a až po nasťahovaní sa žalobcom do neho a potom , ako sa stal právne jeho vlastníkom, sa ukázalo, že dom má závažné vady. Príklep žalovaného 1./ podliehal ešte schváleniu OS Poprad, ktorý príklep schválil uznesením zo dňa 15. 1. 1998. Sudkyňa konala v mene Slovenskej republiky, preto dôsledky spočívajúce v schválení príklepu a nadobudnutí jeho vlastníckeho práva k domu s existujúcimi závažnými vadami, musí znášať spolu so žalovaným aj Slovenská republika, ktorú v danom spore zastupuje žalovaný v rade 2./ ako ústredný orgán štátnej správy súdov. Zodpovednosť za vady vydraženej nehnuteľnosti je teda na oboch žalovaných.

Žalovaný v rade 1./ doručil súdu dňa 25. 1. 2016 vyjadrenie, prostredníctvom právneho zástupcu, v ktorom uviedol, že so žalobným návrhom v celom rozsahu nesúhlasí, čo do právneho dôvodu a výšky, ho považuje za nezrozumiteľný. Žalobca v danom konaní uvádza, že vydražil rodinný dom s príslušenstvom v Slovenskej Vsi za cenu stanovenú znaleckým posudkom, v sume 1.198.546,- Sk. Príklep bol žalobcovi schválený uznesením Okresného súdu Poprad, sp. zn. Er/226/1997-7 zo dňa 15.1. 1998. Žalobca udáva, že po nasťahovaní sa do rodinného domu, po začatí kúrenia zistil, že dom má závažné závady na krove, strešnej krytine a pivnici a vyžaduje si nákladné opravy. Žalobca ďalej uvádza, že tieto vady v zákonnej lehote reklamoval u znalca C.. M. P., ako aj u žalovaného v rade 1./ . Žalobcom požadovaná výška zľavy na vydraženej nehnuteľnosti, pozostáva z nákladov nevyhnutnej opravy strechy, ktorú vykonala firma pána F. Š. v sume 260.000,- Sk, náhrady na opravu základov podľa odhadu RONDO s.r.o. a zo zľavy 10% z hodnoty domu a to z titulu zníženej životnosti domu na 90 rokov. Celková zľava ktorú si žalobca uplatňuje, predstavuje sumu 13.098,03 eur. Žalovaný v rade 1./ uviedol, že súdny exekútor pri vykonávaní dražby v zmysle exekučného poriadku musí vyhotoviť znalecký posudok, znalcom z príslušného odboru a odvetia, na zistenie hodnoty (ceny) nehnuteľnosti, ktoré majú byť predmetom dražby. Znalcom určená hodnota nehnuteľnosti je potrebná na určenie ceny najnižšieho podania na dražbe. Vydražiteľ (osoba, ktorej je udelený príklep) berie na vedomie, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom dražby sa predáva v stave v ktorom „stojí a leží“. Vydražiteľ nikdy nemôže namietat' stav nehnuteľnosti a zároveň nemôže žiadať zľavu z vydraženej nehnuteľnosti. Každý záujemca má možnosť a právo sa so stavom draženej nehnuteľnosti oboznámiť ohliadkou, pred vykonaním dražby. Pri predávaní nehnuteľnosti na dražbe sa súdny exekútor riadi ustanoveniami exekučného poriadku, ktoré sú presne stanovené, a teda nejde o predaj nehnuteľnosti, ako pri predaji kúpnou zmluvou, v ktorej si účastníci vedia dohodnúť osobitné podmienky. Exekútor nezodpovedá za

stanovenú hodnotu nehnuteľnosti určenú znalcom v príslušnom odbore pre potreby dražby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nárok žalobcu žalovaný v rade 1./ neuznal, čo do dôvodu a výšky, a navrhol, aby súd žalobný návrh zamietol. Zároveň tiež upriamil súdu pozornosť na skutočnosť, že petit žalobného návrhu je nevykonateľný. Žalobca si žalobným návrhom uplatňuje nárok z titulu zľavy vydraženej nehnuteľnosti s príslušenstvom, u žalovaného v rade 1./ a to od Ing. Vladimíra Hlaváča, súdneho exekútora, Exekútorský úrad so sídlom Baštova 6, Kežmarok, IČO:33879958. Žalovaný v rade 1./ už nie je súdnym exekútorom, bol odvolaný z funkcie súdneho exekútora dňa 15. 4. 2012 na základe vlastnej žiadosti a teda od uvedeného obdobia nie je súdnym exekútorom. Poukazujúc na túto skutočnosť vzniesol žalovaný v rade 1./ námietku zlej pasívnej legitímácie žalovaného v rade 1./ Žalobca si v žalobnom návrhu uplatňuje od odporcov zľavu z vydraženej ceny nehnuteľnosti v sume 13.098,- eur s príslušenstvom. Žalobca nepopiera skutočnosť, že príklep mu bol schválený uznesením OS Poprad Er/226/1997-7 dňa 15. 1. 1998, teda od uvedeného dňa sa stal žalobca vlastníkom nehnuteľnosti, mal právo disponovať s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom dražby a užívať ich ako vlastné. Žalobca doručil žalobný návrh na súd 27. 2. 2015. Z uvedeného dôvodu nárok žalobcu je premlčaný, pretože daný nárok by si mal uplatniť voči žalovaným v lehote 3 rokov odo dňa udelenia príklepu, a teda žalobný návrh mal doručiť na súd najneskôr 7. 1. 2001. Toto žalobca neučinil, žalobný návrh voči žalovaným doručil až 27. 2. 2015. Tvrdenie žalobcu v žalobnom návrhu, že lehota na uplatnenie práva z titulu zľavy na závady vydraženej nehnuteľnosti je napriek uplynutiu dlhšieho času zachovaná, pretože právo bolo včas žalobcom uplatnené na Okresnom súde Kežmarok 3. 1. 2000, ktoré je právoplatne skončené, nie ako žalobca tvrdí, že právoplatne neskončilo, neobstojí, pretože v danom konaní si uplatňoval voči žalobcovi 1./ náhradu škody, teda iný nárok a nie nárok na zľavu z vydraženej ceny nehnuteľnosti. V uvedenej súvislosti žalovaný 1./ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 31. 7. 2008. Na základe uvedených skutočností, žalovaný 1./ vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu voči žalovanému v rade 1./.

Žalovaná v rade 2./ doručila súdu 19. 2. 2016 vyjadrenie, v ktorom uviedla, že žalobca sa žalobným návrhom zo dňa 27. 2. 2015 domáha od žalovaných zaplata 13.098,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % ročne od 1. 4. 1998 do zaplata a náhrady trov konania, titulom zľavy z vydraženej ceny domu nadobudnutého na základe príklepu žalovaného 1./ zo dňa 1997, schváleného uznesením Okresného súdu Poprad, zo dňa 15. 1. 1998, č. konania Er/226/97-7, v exekučnej veci vedenej žalovaným 1./ pod sp. zn. Ex/11/1997. Žalobca svoje právo na zľavu vydraženej ceny odvodzuje od skutočnosti, že na vydraženej nehnuteľnosti sa objavili vady, ktoré neboli v znaleckom posudku, vypracovanom k dražbe a ktoré znižujú hodnotu nehnuteľnosti. Za túto skutočnosť nesie podľa žalobcu zodpovednosť súdny exekútor, žalovaný v rade 1./, ktorý vykonal dražbu a tiež Slovenská republika (žalovaná 2./), ktorá prostredníctvom Okresného súdu Poprad schválila uznesením zo dňa 15. 1. 1998 príklep udelený na dražbe. Zároveň do požadovanej zľavy, započítal žalobca prostriedky ktoré vynaložil na čiastočné odstránenie zistených vád. Žalobca dôvodí zodpovednosť žalovanej 2./ za ním uvádzané vady vydraženej nehnuteľnosti tým, že OS Poprad uznesením zo dňa 15. 1. 1998 č. konania Er/226/1997-7 schválil príklep udelený žalovaným 1./ V tejto súvislosti poukazuje žalovaná 2./ na to, že nadobudnutie vlastníctva udelením príklepu v exekúcii, je osobitným spôsobom nadobúdania vlastníckeho práva, originárnym spôsobom (bez odvodzovania vlastníckeho práva od predchádzajúceho vlastníka), pričom podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva sú upravené v osobitnom predpise verejnoprávneho charakteru v zákone č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. V zmysle § 148 ods. 1 Exekučného poriadku, udelenie príklepu podlieha schváleniu súdom. Pri schválení príklepu v exekúcii súd koná podľa príslušných ustanovení exekučného poriadku ako orgán verejnej moci, ktorý schválením príklepu vykonáva verejnú moc. Zodpovednosť za výkon verejnej moci a za prípadnú škodu, ktorá pri výkone verejnej moci vznikne, upravuje osobitný predpis, ktorým je zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Nie je teda možné domáhať sa v súvislosti s rozhodovacou činnosťou súdu v exekučnom konaní zodpovednosti za vady vyplývajúce so záväzkovo-právnych vzťahov podľa ustanovení § 499 a nasledujúcich, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení neskorších predpisov a už vôbec nie podľa ustanovení § 588 až 600 Občianskeho zákonníka o kúpnej zmluve, ako sa tomu v žalobe domáha žalobca. Podľa § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003, zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa spravuje doterajšími predpismi. Podľa čl. 6 zákona 514/2003 Z. z. tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2004. Vzhľadom na skutočnosť, že k žalobcom namietanému úkonu orgánu verejnej moci, ktorý má podľa žalobcu zakladať zodpovednosť žalovanej 2./

(schválenie príklepu uznesením OS Poprad, uznesením zo dňa 15. 1. 1998, č. konania Er/226/1997-7) došlo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 514/2003 Z. z. uplatnením je nárok žalobcu v zmysle § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. potrebné posudzovať v zmysle ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je potrebné splnenie troch kumulatívnych podmienok - aby nastala udalosť, ktorá má za následok vznik škody, vznik škody / ujmy a predovšetkým príčinná súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom mala byť utpená škoda a vznikom škody. V konaní o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím môže byť úspešný len ten žalobca, ktorý preukáže tri skutočnosti zároveň. Že bola splnená podmienka vydania rozhodnutia a jeho následného zrušenia pre nezákonnosť, že žalobcovi vznikla škoda a tiež že táto škoda by nebola vznikla keby v príslušnom konaní nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Ak nie je daná príčinná súvislosť, nevzniká zodpovednosť za škodu, pričom nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vždy sa vyžaduje dôkaz o jej existencii. Rovnako tak v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné preukázať, že orgán verejnej moci pri výkone svojej právomoci postupoval v rozpore so zákonom a práve v dôsledku takéhoto konania žalobcu utrpel škodu. Žalovaná 2. / je názoru, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, nárok žalobcu je zároveň v zmysle § 22 zákona č. 58/1969 Zbierky, premlčaný, a žalovaná tak žalobu žiadala zamietnuť v celom rozsahu. Žalobcom namietané rozhodnutie OS Poprad o schválenie príklepu - uznesenie zo dňa 15. 1. 1998 č konania Er/226/1997-7 nebolo nikdy žiadnym orgánom ako právoplatne zrušené a teda ho nie je možné označiť ako nezákonné rozhodnutie, ktoré by zakladalo právo žalobcu na náhradu škody spôsobenej týmto rozhodnutím. Pre uplatnenie nároku vyplývajúceho so žalobcom namietaného rozhodnutia OS Poprad už uplynula tak subjektívna trojročná, ako aj objektívna desaťročná premlčacia doba, uvedená v ustanovení § 22 Zákona č. 58/1969 Zb.. Vo vzťahu k nároku, ktoré by mali byť žalobcom uplatňované v dôsledku vydania tohto rozhodnutia vzniesla žalovaná 2./ námietku premlčania. Podľa tvrdení žalobcu uvádzaným v žalobnom návrhu, o vadách vydraženej nehnuteľnosti majúcich za následok zníženie jej hodnoty sa dozvedel krátko po nastahovaní sa do predmetnej nehnuteľnosti a „reklamáciu“ týchto väd si u súdneho exekútora uplatnil podaniami zo dňa 16. 3. 1998, resp. 26. 3. 1998. Už v roku 2000 sa žalobca náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená, domáhal od žalovaného 1./ žalobným návrhom podaným na OS Kežmarok. Súčasťou žalobcom aktuálne požadovanej zľavy z vydraženej ceny uplatneného nároku je aj suma 260.000,- Sk (8.630,42 eur), ktorú žalobca zaplatil za stavebné práce prevedené na nehnuteľnosti za účelom odstránenia niektorých zistených väd v období od septembra 2003 do októbra 2003. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca sa o škode, ktorá mu mala byť spôsobená, dozvedel už po nastahovaní sa do nehnuteľnosti v roku 1998, najneskôr však v roku 2003. Subjektívna lehota na prípadné uplatnenie práva na náhradu škody v zmysle § 22 Zákona č. 58/69 Zbierky, uplynula najneskôr na konci roka 2006. Uznesenie OS Poprad o schválení príklepu zo dňa 15. 1. 1998 bolo žalobcovi doručené v januári 1998. Objektívna lehota na prípadné uplatnenie práva na náhradu uplatnenia škody spôsobenej týmto rozhodnutím, teda v zmysle § 22 ods. 2 uplynula najneskôr v januári 2008. Návrh žalobcu na zľavu z vydraženej ceny nehnuteľnosti, ktorým sa domáha od žalovaných kompenzácie závady nehnuteľnosti vydraženej v exekučnom konaní Ex/11/1998, bolo na OS Liptovský Mikuláš, prijatý 27. 2. 2015, teda viac ako 7 rokov po uplynutí objektívnej lehoty a viac ako 9 rokov po uplynutí subjektívnej premlčacej lehoty. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení zákona č. 58/1969 Zbierky, je právo žalobcu na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená rozhodnutím súdu o príklepe premlčané a žalovaná 2./ týmto vznáša žalobcom uplatnenému nároku námietku premlčania. V súvislosti s námietkou premlčania neobstojí ani poukaz žalobcu na stále prebiehajúce aktuálne konanie vedené pod sp. zn. 5C/ 277/2013, v ktorom si už v roku 2000 návrhom podaným na Okresnom súde Kežmarok, uplatnil náhradu škody proti žalovanému 1./, z čoho žalobca odvodzuje spočívanie premlčania jeho práva z dôvodu trvania o uplatnenom nároku. Žalobca si právo na zľavu z ceny vydraženej nehnuteľnosti teda fakticky na náhradu škody uplatnil proti žalovanej 2./ prvýkrát podaním žalobného návrhu v tejto veci, teda dňa 27. 2. 2015. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1./ a žalovaná 2./ sú dva samostatné subjekty, so samostatnou právnou subjektivitou, začatie konania o náhradu škody proti súdnemu exekútorovi (žalovaný 1./) v tomto konaní nemalo a nemá žiadny vplyv na plynutie premlčacej doby na uplatnenie práva vo vzťahu žalovanej 2./ Vzhľadom na uvedené skutočnosti má žalovaná za to, že právo žalobcu na náhradu škody spôsobenej uznesením OS Poprad, o schválení príklepu zo dňa 15. 1. 1998, č. konania Er/226/1997-7 je v zmysle § 22 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 58/1969 premlčané a žiadala z tohto dôvodu žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 OSP súd pojednával a rozhodol aj v neprítomnosti žalovanej v 2./rade, ktorá bola na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaná. Žalovaná v 2./ súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti, nepožiadala o odročenie súdneho pojednávania, súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania. Súd vo veci rozhodol s prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Žalobca na pojednávaní predniesol, že neobstojí námietka žalovaného v I. rade, že jeho nárok je premlčaný, pretože v konaní, kde podal žalobu ešte v januári roku 2000, nebolo až do doby, kým podal svoj návrh zo dňa 27.02.2015 na tunajší súd, rozhodnuté a preto podľa Občianskeho zákonníka lehota na uplatnenie práva spočívala. Poukázal v tomto na rozhodnutia tunajšieho súdu v spise, ktorý je pripojený, kde predchádzajúci samosudca výslovne konštatoval, že nie je dôvod na pripustenie zmeny návrhu, pretože má zachovanú lehotu na podanie nového návrhu, a to na zľavu z vydraženej ceny nehnuteľnosti. Tento názor potvrdil aj odvolací súd v Žiline a po sťažnosti na Ústavný súd SR sa s týmto názorom v podstate stotožnil aj Ústavný súd SR. Z uvedeného dôvodu tvrdil, že návrh podal včas a to v čase, keď ešte prebiehalo pôvodné konanie o náhradu škody na tomto súde 5C/277/2013. K otázke pasívnej legitímácie žalovaného 1./ uviedol, že prvý rozsudok vo veci, ktorý pod č. 4C/456/00 vyniesol Okresný súd Kežmarok dňa 19.04.2002. Na pojednávaní bol C.. B. osobne prítomný a bola tam aj jeho vtedajšia právna zástupkyňa JUDr. Murárová. Konanie žalovaného 1./ bol v rozpore s povinnosťami účastníka konania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku. Ak žalovaný 1./ už 15.04.2002 bol odvolaný z funkcie exekútora a napriek tomu takúto skutočnosť včas súdu v Kežmarku neoznámil, zavádzal žalobcu, ako aj súd a došlo k vyneseniu rozsudku, ktorý evidentne odporuje zákonu. Žalovaný 1./ nebol pasívne legitimovaný v deň rozhodnutia Okresného súdu Kežmarok a zavinením žalovaného 1./ nemal možnosť najneskôr v deň, keď bol rozsudok vynesený požiadať o pripustenie zmeny v označení žalovaného, ktorý v tom čase už bol dnešný žalovaný v II. rade, a to Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR. Od okamihu ako bol žalovaný 1./ odvolaný z funkcie exekútora, mal právny nárok na uplatnenie nárokov v zmysle zákona o zodpovednosti štátu za nesprávne úradné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup tak, ako to namieta v tomto konaní dnes žalovaná v II. rade. Právna zástupkyňa žalovaného 1./, aj on sám sa dopustili konania v rozpore s dobrými mravmi, a to nielen na pojednávaní 19.04.2002, ale aj v konaní odvolacom, keď nikdy vo svojich písomných podaniach neoznámili súdu, že žalovaný 1./ už nie je pasívne legitimovaný a tým ho uviedli do omylu a znemožnili mu žiadať o pripustenie Slovenskej republiky - MS SR na miesto žalovaného a nárok odôvodniť zodpovednosťou Slovenskej republiky v zmysle zákona o nesprávny súdny postup. Celé konanie trvalo fakticky 15 rokov, kým tunajší súd zastavil konanie po tom, ako som zmenil - podal nový návrh, ktorý je predmetom dnešného konania. Ani pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš žalovaný zastúpený JUDr. Murárovou nikdy vo svojich vyjadreniach neuviedli, že žalovaný 1./ stratil ešte 14.02.2002 pasívnu legitímáciu. Tým zavádzali aj okresný súd, aj Krajský súd v Žiline a v podstate došlo k tomu, že žalovaný v I. rade vedome zmaril jeho nároky a to jak v pôvodnom konaní 5C/277/2013, tak aj v konaní 5C/84/2015. Podľa jeho názoru je skutočne pravdou, že súčasný návrh je podaný voči osobe, ktorá nie je pasívne legitimovaná. V takomto smere ani spočívanie lehoty, ako to už na začiatku uviedol, nemá na nedostatok pasívnej legitímácie vplyv. Konanie žalovaného v I. rade je viac ako konaním v rozpore s dobrými mravmi a nasvedčuje vedome, že sa snažil o zmarenie jeho nárokov, ku ktorým sa označuje za veriteľa. V žiadnom prípade nekonal žalovaný 1./ z nevedomosti ani z nedbanlivosti, ale jednoznačne účelovo, aby došlo k zmareniu jeho nárokov nielen voči nemu samému, ale aj voči Slovenskej republike - MS SR. Ak by žalovaný 1./ postupoval v súlade so svojimi povinnosťami, bol by ešte 19.04.2002 zmenil svoj návrh na OS Kežmarok tak, že namiesto C.. B. by bola žalovanou Slovenská republika - MS SR a nárok by oprel o zodpovednosť za škodu v zmysle zákona dnes 514/2003 Z. z. Z uvedených dôvodov považoval námietku žalovaného 1./, že nemá pasívnu legitímáciu za dôvodnú, pretože zákon o súdnych exekútoroch výslovne predpokladá, že občan si môže uplatniť nároky iba voči exekútorovi, a tým už žalovaný 1./ 19.04.2002 nebol a nie je ním ani dnes. Na žalobnom návrhu trval, z dôvodu, že ak by zobral návrh späť, musel by platiť trovy konania žalovaného 1./ Ale ak dôjde k zamietnutiu žalobného návrhu z nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, tak v zmysle § 150 OSP mu neprináležia žiadne trovy konania a právneho zastúpenia, z dôvodov, že konanie žalovaného 1./ bolo v rozpore s dobrými mravmi. Priklonil sa k návrhu právneho zástupcu žalovaného 1./, že jeho návrh treba zamietnuť a považoval už akékoľvek dokazovanie vo vzťahu k žalovanému 1./ za zbytočné. ale trvám na tom, že žalovaný 1./ nemá žiadne právo na náhradu trov konania. K žalovanej v II. rade uviedol, že lehota, ktorá spočívala v pôvodnom konaní v žalovanému v I. rade, nemala skutočne vplyv na plynutie lehoty vo vzťahu k Slovenskej republike - MS SR. Bolo to však zavinené jednoznačne žalovaným v I. rade, ale aj postupom všetkých súdov, počnúc OS v Kežmarku, ktorý mal z úradnej moci vedieť o tom, že žalovaný v I. rade

už 19.04.2002 nebol pasívne legitimovaný. Mal to vedieť aj odvolací súd v Prešove a nepochybne za 15 rokov, čo pôvodný spor trval, to mal vedieť už aj tunajší súd, ktorý konal v predchádzajúcej veci. Námietačka žalovanej v II. rade vo vzťahu k premlčaniu jeho nároku je dôvodná. Ak by však bolo po 15.04.2002 konané žalovaným v I. rade, ale predovšetkým súdom v Kežmarku zákonne, nebolo by došlo k premlčaniu jeho nároku, nebolo by došlo k zmätočnému rozhodnutiu OS v Kežmarku dňa 19.04.2002, zmätočnému rozhodnutiu KS v Prešove dňa 26.11.2003, ani k zastaveniu konania v pôvodnej veci na tomto súde, pretože by bol najneskôr na tomto súde včas zmenil žalobu tak, ako bol ukrátený urobiť už dňa 19.04.2002 na Okresnom súde v Kežmarku. Vo vzťahu k žalovanej v II. rade nechal na úvahu súdu, či je toho názoru, že návrh je podaný oneskorene a pokiaľ súd uzná, že došlo k premlčaniu, navrhol, aby súd žalovanej v II. rade nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože jej, ako štátnemu orgánu, kde pracuje množstvo právnikov v zmysle judikátov všeobecných súdov aj ústavného súdu, náklady za vyhotovenie písomného vyjadrenia nevznikli a nevznikli jej ani trovy spojené s účasťou na tomto pojednávaní.

Zástupca žalovaného I. na pojednávaní zotrval na písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu zo dňa 19.01.2016, v ktorom sme náležite popísali nedôvodnosť žalobou uplatňovaného nároku, a preto žalobou uplatňovaný nárok neuznal, čo do právneho dôvodu a výšky. Žalovaný v I. rade ako súdny exekútor vykonával exekúciu, pričom v zmysle vtedy platného exekučného poriadku bol nútený na zistenie objektívnej ceny, ktorá bola predmetom dražby vyhotoviť znalecký posudok. Uvedený znalecký posudok bolo potrebné vyhotoviť na účely zistenia najnižšieho podania v prípade, ak bude niekto účastníkom dražby. Vydražiteľ po udelení príklepu nadobudne predmet dražby v danom prípade nehnuteľnosť v stave, v akom stojí a leží, a teda súdny exekútor nemá a nemôže mať zodpovednosť za stav nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby. Súdny exekútor má zodpovednosť iba vtedy, ak by porušil nejaké ustanovenia zákona, ktoré však neporušil. Zotrval taktiež na vznesenej námietke zlej pasívnej legitimácie vo vzťahu k žalovanému v I. rade. Žalovaný v I. rade bol odvolaný z funkcie exekútora zo dňa 15.04.2002 na základe vlastnej žiadosti, t. j. nie z dôvodu, že by si mal porušovať resp. porušil svoje povinnosti. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že žalovaný v I. rade v predchádzajúcich konaniach neuviedol tomu - ktorému súdu skutočnosť, že od 15.04.2002 už nie je súdnym exekútorom a taktiež nie je pravdou to, že to neuvádzala ani jeho vtedajšia právna zástupkyňa JUDr. Jana Murárová. V konaní vedenom na OS Kežmarok sp. zn. 4C/456/2000, bol označený ako žalovaný v I. rade nasledovne, C.. X. B., bytom M., M. X. V konaní vedenom na OS Lipt. Mikuláš sp. Zn. 5C/277/2013 bol označený ako žalovaný nasledovne, C.. X. B., bytom M., M. X. V konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline 6Co/9/2015 bol ako žalovaný označený žalobcom nasledovne, C.. X.E. B., bytom M., M. Č.. X. V konaní vedenom na Krajskom súde v Prešove sp. zn. 3Co/469/2002 bol označený žalobcom ako žalovaný v I. rade C.. X. B., bytom M., H.. M. Č.. X. Teda vo všetkých konaniach, v ktorých žalobca žaloval žalovaného 1./, označil ho ako fyzickú osobu a jeho bydlisko označil adresou jeho trvalého pobytu, preto tvrdenie žalobcu, že ho žalovaný 1./ po celý čas vo všetkých súdnych sporoch spolu s právnou zástupkyňou JUDr. Murárovou zavádzal a klamal, sa nezakladá na pravde. Ďalej uviedol, že žalobca disponuje s konaním, jeho povinnosťou je správne označiť účastníkov konania, jeho povinnosťou je náležite preukázať nárok, ktorý si uplatňuje voči žalovaným. Zotrval na vznesenej námietke premlčania žalobou uplatneného nároku. Daný nárok sa premlčuje v lehote 3 rokov odo dňa udelenia príklepu a teda bol toho právneho názoru, že žalobca mal doručiť žalobný návrh na príslušný súd najneskôr do 07.01.2001, pričom žalobca doručil žalobný návrh na súd v danej veci až dňa 27.02.2015.

Žalovaný v rade 1./ na pojednávaní uviedol, že žalobca sa domáha finančnej náhrady, ktorú mu ani nemohol spôsobiť svojim konaním. Sám v žalobe uvádza, že najnižšie podanie bolo zo znaleckého posudku, čo mu priamo ukladal zákon 233/1995 Z. z.. Žalobca sa slobodne rozhodol kúpiť nehnuteľnosť na dražbe, slobodne prejavil vôľu túto nehnuteľnosť kúpiť podaním a podpísaním zápisnice z dražby. Správnosť tohto priebehu dražby potvrdil súd príklepom. Dražbou v zmysle zákona o súdnych exekútoroch nedochádza k prevodu nehnuteľností, ale prechodu práv nehnuteľností. Takže ak sa žalobca odvoláva na Občiansky zákonník a z neho vyplývajúce nároky, tak nie je možné ich takto vôbec posudzovať, lebo nešlo o kúpnu zmluvu, ani darovaciu zmluvu, ale šlo o zápisnicu z dražby podľa osobitných predpisov. Dražiteľ sa svojim podaním stáva vydražiteľom predmetu dražby v stave, aký sa ku dňu dražby nachádza. Žalobcom popisované škody alebo závady na nehnuteľnosti, ktoré sú, boli spôsobené vekom budovy, čo bolo znalcom pravdepodobne ocenené a zohľadnené.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, žalovaného 1./, písomnými vyjadreniami žalovaného 1./, žalovanej 2./, obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 5C/277/2013, zmluvou o

dielo, oznámením o udelení príklepu, výpisom z listu vlastníctva, správou spoločnosti RONDO s. r. o, listom žalobcu C.. M. P., listom žalobcu žalovanému 1./, zápisnicou o dražbe, zápisnicou o odovzdaní a prevzatí vydraženej nehnuteľnosti, uznesením Okresného súdu Poprad, Er 226/97-7 zo dňa 15. 1. 1998, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 19.12.1997 bola vo veci Ex/11/1997 exekútorského úradu C.. X. B., súdneho exekútora so sídlom MUDr. Alexandra 18, Kežmarok, vykonaná dražba nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na LV číslo XXX, k. ú. F. X., katastrálny odbor Okresného úradu Kežmarok, a to rodinný dom súpisné číslo XXX, p. č. XXX/X o výmere 459 m2, zastavaná plocha, p. č. XXX/X o výmere 329 m2 záhrada, vedľajšie stavby, ploty, studňa, vonkajšie úpravy a trvalé trávne porasty. Cena bola určená podľa znaleckého posudku číslo 453/1997 zo dňa 1. 10. 1997, vypracovaný znalcom C.. M. P. v sume 1.198.546,- Sk. Dražiteľom bol L.. D. U., bydliskom F. O. X., B. X/X. Exekútor vyhlásil draženie za skončené a udelil príklep L.. D. U., bytom B. X/X. Vydražiteľ dňa 7. 1. 1998 prevzal vydraženú nehnuteľnosť do držby v súlade s ustanovením § 150 Zákona č. 233/1995 Z. z. Povinný 6. 1. 1998 odovzdal osobne vydražiteľovi kľúč od rodinného domu s tým, že vstup do suterénu a stodoly zamedzil do vypratania, t. j. do 14. 1. 1998. Uznesením Okresného súdu Poprad, č. k. Er/226/1997-7 zo dňa 15. 1. 1998 okresný súd schválil príklep vydražiteľovi L.. D. U. o vydražení nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. F. X., zapísanej na LV XXX, rodinnému domu č. XXX, p. č. XXX/X, o výmere 459 m2 zastavaná plocha a p. č. XXX/X o výmere 329 m2, vedľajšie stavby, ploty, studňa, vonkajšie úpravy, pozemky a trvalé trávne porasty v hodnote 1.198.546,- Sk. Listom zo dňa 20. 1. 1998 C.. X. B., súdny exekútor, oznámil Okresnému úradu Kežmarok, odbor katastra, že okresný súd udelenie príklepu schváli a vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie, tým stal sa L.. D. U. vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu, t. j. 19. 12. 1997.

Z výpisu z LV č. XXX, katastra nehnuteľností, obec Slovenská Ves, k. ú. F. X., katastrálny odbor Okresného úradu Kežmarok, súd zistil, že L.. D. U. je vlastníkom nehnuteľností č. XXX/X o výmere 459 m2 zastavaná plocha, č.793/3 o výmere 329 m2 záhrada, rodinného domu súp. č. XXX na parcele 793/2, v 1/1, na základe uznesenia Okresného súdu Poprad, Er/226/1997-7.

Listom zo dňa 26. 3. 1998 zaslal žalobca žalovanému 1./ na vedomie list, ktorý adresoval znalcovi vo veci nesprávneho ocenenia nehnuteľnosti v F. X., Č.. XXX, ktorú vydražil dňa 19. 12. 1997. Uvedeným listom súčasne žiadal o ohliadku nehnuteľnosti.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Liptovský Mikuláš 5C/277/2013 súd zistil, že dňa 3. 1. 2000 podal žalobca, L.. D. U., žalobu proti žalovaným v rade 1./C.. X. B., súdny exekútor, v rade 2./ C.. M. P., súdny znalec, o náhradu škody 800.000,-Sk s príslušenstvom. Žalobu podal z dôvodu, že dňa 19. 12. 1997 sa na základe príklepu žalovaného v rade 1./, vydražila nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k. ú. F.Á. X., zapísaná na LV č. XXX ako p. č. XXX/X, zastavaná plocha, dom, súp. č. XXX vo výmere 459 m2, parcela č. XXX/X záhrada o výmere 329 m2 v celosti. Stalo sa tak na základe najnižšieho podania rovnajúce sa cene stanovenej znaleckým posudkom číslo 453/1997 zo dňa 10. 11. 1997 žalovaného 2./ Podľa zápisnice, o dražbe sa jednalo o nehnuteľnosti bez tiarch (závad), do užívania nehnuteľnosti vstúpil dňa 7. 1. 1998. S výnimkou pivničných priestorov, ktoré pôvodní vlastníci uvoľnili 14.1.1998. Podľa znaleckého posudku žalovaného v rade 2./ sa jedná o jednoposchodový rodinný dom, s podkrovím, povalovým priestorom, 4 roky starý, bez závad, riadne udržiavaný, so životnosťou 100 rokov. Cena podľa vyhlášky bola určená v čiastke 1.198.546,- Sk. Po začatí užívania pivničných priestorov v suteréne domu zistil, že do pivnice zateká po celom obvode steny a podmáča aj betónovú podlahu pivnice. Okná v pivnici boli plesnivé a začernené od vlhkosti. Začiatkom marca 1998 pri topení snehu zistil zatekanie cez strop do schodištovej haly v podkroví domu a tiež do kúpeľne, spálne a komína. Všetky zistené závady, ktoré na dome boli už v čase vydraženia, mali byť v súlade s § 139 Zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, uvedené ako ťarchy, majúce vplyv na cenu, za ktorú vydražiteľ prevezme nehnuteľnosti. Uvedené písomne reklamoval u žalovaných. Náhradu škody uplatnil voči žalovaným 1./ a 2./ z dôvodu, že nesprávne postupovali pri stanovení ceny nehnuteľnosti, čím mu bola spôsobená škoda. Na vzniku škody sa rovnakým spôsobom podieľali obaja žalovaní, v dôsledku porušenia povinnosti vyplývajúcich pre nich zo zákona.

Okresný súd Kežmarok vo veci rozhodol rozsudkom vo veci 4C/456/00-79 zo dňa 19. 4. 2002. Voči uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. V priebehu odvolacieho konania žalobca podaním zo dňa 6. 12. 2002 vzal žalobu voči žalovanému v rade 2./ späť. Krajský súd v Prešove uznesením 3 Co/469/02-148, 1Co/381/03 zo dňa 26. 11. 2003, pripustil späťvzatie žaloby žalovanému v rade 2./ V tejto časti rozsudok zrušil a konanie zastavil. Zrušil rozsudok voči žalovanému v rade 1./ a v

rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesenie Krajského súdu v Prešove 3Co/469/02 nadobudlo právoplatnosť 9. 3. 2004.

Krajský súd v Prešove uznesením 19 Ncc/8/2012-367 zo dňa 26. 4. 2012 prikázal vec vedenú na Okresnom súde Kežmarok, pod sp. zn. 4C/456/2000, Okresnému súdu Svidník na prejednanie a rozhodnutie. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 6C/26/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením 5Ndc/116/2013 zo dňa 21. 8. 2013, prikázal vec Okresného súdu Svidník 6C/26/2012, Okresnému súdu Liptovský Mikuláš. Vec bola na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, zapísaná pod sp. zn. 5C/277/2013.

Dňa 13. 12. 2013 podal L. D. U. v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš 5C/277/2013 návrh na zmenu žaloby.

Okresný súd Liptovský Mikuláš, uznesením 5C/277/2013-451 z dňa 11. 7. 2014 nepripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9.000,- eur a úrok z omeškania vo výške 17,60 % ročne od 1.4.1998 do zaplatenia titulom zľavy z ceny vydraženej nehnuteľnosti, a to rodinného domu, súpisné číslo XXX, nachádzajúci sa v F. X., zapísaný na LV č. XXX, pre k. ú. F. X. na tom skutkovom základe, že v čase konania sa dražby sa na nehnuteľnosti nachádzali závažné vady na krove, krytine a izolácii strechy, zatekalo do podkrovia a pivnice, dom bol nedokončený v časti podkrovia- strechy, chýbali izolácie, bola chybná krytina, dom v čase konania dražby nemal životnosť 100 rokov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21. 7. 2014.

Okresný súd Liptovský Mikuláš, uznesením 5C/277/2013-503 zo dňa 17. 3. 2015 konanie zastavil, z dôvodu späťvzatia žalobného návrhu voči žalovanému. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. 4. 2015.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 132 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa vlastníctvo nadobúda rozhodnutím štátneho orgánu, nadobúda sa vlastníctvo dňom v ňom určeným, a ak určený nie je, dňom právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v občianskom súdnom konaní a v konaní pred štátnym notárstvom, v správnom konaní, ako aj v konaní pred miestnym ľudovým súdom, a ďalej v trestnom konaní, pokiaľ nejde o rozhodnutie o väzbe alebo treste, vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie (ďalej len "štátny orgán"). Štát zodpovedá taktiež za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu spoločenskej organizácie vydaným pri plnení úloh štátneho orgánu, ktoré na túto organizáciu prešli.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 58/1969 Zb., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 3 Zákona č. 58/1969 Zb., ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb., nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 58/1969 Zb., ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Podľa § 20 Zákona č. 58/1969 Zb., pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom.

Podľa § 22 ods. 1 Zákona č. 58/1969 Zb., právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

Podľa § 22 ods. 2 Zákona č. 58/1969 Zb., najneskôr sa toto právo premlčí za desať rokov odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 22 ods. 3 Zákona č. 58/1969 Zb., ak je potrebné nárok predbežne prerokovať na ústrednom orgáne (§ 9 ods. 1), premlčacia doba odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však po dobu šiestich mesiacov, neplynie.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

V prípade, ak uplynie zákonom určená premlčacia doba a veriteľ v nej svoje právo na súde alebo inom orgáne neuplatní, neuplatnené právo sa premlčí. Napriek premlčaniu veriteľovi zostáva zachované jeho premlčané subjektívne občianske právo. Aj dlžník zostáva naďalej povinným splniť svoj dlh, ktorý premlčanému právu veriteľa zodpovedá. V dôsledku márneho uplynutia premlčacej doby nastal právny účinok. Dlžníkovi vzniklo oprávnenie vzniesť v priebehu konania námietku premlčania a spôsobiť tým veriteľovi zánik možnosti domáhať sa s úspechom na súde premlčaného subjektívneho práva. Za predpokladu, že námietka premlčania bola vznesená dlžníkom odôvodnene, súd nemôže veriteľovi premlčané právo priznať a žalobu veriteľa, ktorou sa domáha premlčaného subjektívneho práva, zamietne. Vznesením námietky premlčania dlžníkom došlo k zániku nároku, t. j. subjektívne právo prestalo byť vznesením námietky na súde autoritatívne vynúiteľné.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXX, Okresného úradu, odbor katastra Kežmarok, p. č. XXX/X, o výmere 459 m² zastavaná plocha, p. č. XXX/X o výmere 329 m², záhrada, rodinný dom súp. č. XXX na základe rozhodnutia štátneho orgánu a to uznesenia Okresného súdu Poprad č. k. Er/226/97-7 zo dňa 15. 1. 1998, ktorým súd schválil príklep vydražiteľovi, ktorý udelil exekútor na dražbe nehnuteľnosti dňa 19. 12. 1997. Vydražiteľ L.. D. U. po udelení príklepu zaplatil najvyššie podanie, preto sa stal vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu, t. j. k 19. 12. 1997. Z uvedeného dôvodu nie je možné nárok žalobcu, uplatnený z titulu zľavy z vydraženej ceny nehnuteľnosti, subsumovať pod ustanovenia § 588 až § 600 Občianskeho zákonníka tak, ako sa žalobca domáhal vo svojej žalobe, nakoľko tieto sa vzťahujú k inému titulu nadobudnutia vlastníctva a nie je možné ich analogicky použiť.

Uvedený právny vzťah spadá pod ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb. Žalovaný v rade 1./, ako aj žalovaná v rade 2./ vo svojich vyjadreniach k žalobe vzniesli námietku premlčania uplatneného práva žalobcu. Z uvedeného dôvodu súd skúmal, či je námietka premlčania, vznesená zo strany žalovaných, dôvodná.

Nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanej 2./ je nárokom na náhradu škody podľa osobitného predpisu zákona č. 58/1969 Zb. Žalobca tvrdil, tým že Okresný súd Poprad schválil príklep udelený na dražbe, zodpovedá za vady vydraženej nehnuteľnosti, teda nezákonným rozhodnutím na základe ktorého mala byť žalobcovi spôsobená škoda, bolo rozhodnutie Okresného súdu Poprad č. k. Er/226/97-7 zo dňa 15. 1. 1998. Zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo

jeho nesprávnym úradným postupom upravuje v ust. § 22 tzv. subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu na uplatnenie práva na náhradu škody podľa citovaného zákona. V prípade práva na náhradu škody, spôsobenej podľa citovaného zákona je určená kombinovaná premlčacia doba subjektívna a objektívna. Subjektívna premlčacia doba je kratšia - 3 - ročná a plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode (§ 2 ods. 1 prvá veta zákona), v prípade, ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia (§ 22 ods. 1 druhá veta zákona). Vzájomný vzťah obidvoch premlčacích dôb je taký, že v prípade, že skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému by plynula aj druhá premlčacia doba. Objektívnu premlčaciu dobu však nie je možné v žiadnom prípade prekročiť. Zakotvenie objektívnej premlčacej doby nepochybne korešponduje požiadavke právnej istoty. Objektívna premlčacia doba je v zákone (§ 22 ods. 2) stanovená na dobu 10 rokov a plynie odo dňa, keď poškodenému bolo doručené (oznámené) nezákonné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Medzi účastníkmi konania je nesporné, že žalujúca strana označila ako nezákonné rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi spôsobená škoda podľa citovaného zákona, uznesenie Okresného súdu Poprad č. k. Er/226/97-7 zo dňa 15. 1. 1998 o udelení príklepu. Keďže po udelení príklepu dražiteľ zaplatil najvyššie podanie, čo mal súd preukázané oznámením súdneho exekútora Okresnému úradu, odbor katastra, Kežmarok, právne účinky uvedeného rozhodnutia nastali ku dňu 19. 12. 1997. 10 - ročná objektívna premlčacia doba uplynula najneskôr dňa 19. 12. 2007. Začiatok premlčacej doby je všeobecne (objektívne) určený v § 22 ods. 2 citovaného zákona. Takto určený počiatok je vymedzený objektívne, nezávisle na poškodenom, čo zodpovedá podstate objektívnej premlčacej doby. Pre začiatok plynutia tejto lehoty nie je významné, kedy sa poškodený o nezákonnosti rozhodnutia dozvedel, prípadne či bol v situácii, ktorá mu uplatnenie práva znemožňovala; rozhodujúca z tohto hľadiska je iba skutočnosť, kedy, nezávisle na úrovni vedomia (znalosti) oprávneného účastníka zodpovednostného vzťahu došlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré bolo príčinou vzniku škody. Vedľa tejto tzv. objektívnej lehoty citovaný zákon stanovuje k uplatneniu nárokov zo zodpovednostných práv za škodu spôsobenú rozhodnutiami štátnych orgánov tiež lehotu subjektívnu, u ktorej je rozhodujúci subjektívne určený počiatok. Táto doba je 3 roky a začína plynúť odo dňa, kedy sa poškodený dozvie o škode (veta prvá) a ak je podmienkou pre uplatnenie práva o náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia (veta druhá). Obidve premlčacie doby (objektívna aj subjektívna) začínajú plynúť a končia nezávisle od seba. Všeobecne platí, že nárok na náhradu škody treba uplatniť v čase, kedy ešte plynú obe lehoty, t. j. lehota objektívna a v jej rámci lehota subjektívna. Márnym uplynutím jednej z týchto lehôt sa nárok premlčuje, aj keď poškodenému ešte plynie druhá premlčacia lehota (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 11. 03. 2010, sp. zn. 30Cdo/3266/2008). V konkrétnej veci je zrejmé, že žalobca podal žalobu na súd voči žalovanej 2./ prvýkrát 27. 2. 2015, preto v čase podania žaloby bol nárok premlčaný, čo žalobca nespochybnil.

Vo vzťahu k žalovanému 1./ žalobca odvíjal svoj nárok od udalosti, ktorá nastala v čase, kedy vykonával funkciu exekútora, preto námietka žalovaného 1./, že nemá pasívnu legitimáciu je nedôvodná. Exekútor osobne zodpovedá za škodu spôsobenú pri výkone exekučnej činnosti a ukončenie exekútorskej činnosti nemá na uplatňovanie týchto nárokov vplyv. Keďže v čase, kedy nastala skutočnosť na základe ktorej žalobca odvíjal svoj nárok žalovaný 1./ vykonával exekútorsku činnosť, uvedený právny vzťah sa takisto spravuje ustanoveniami zákona č. 58/1969 Zb. V prípade činnosti exekútora ide o nesprávny úradný postup, preto bolo možné nárok uplatniť v trojročnej subjektívnej premlčacej lehote. Z tvrdení žalobcu mal súd preukázané, že o škode sa dozvedel po začatí užívania pivničných priestorov 14. 1. 1998, kedy zistil zatekanie do pivničných priestorov a začiatkom marca 1998 kedy zistil zatekanie cez strop do schodištovej haly v podkroví domu, kúpeľne, spálne a komína. Žalobca teda mohol žalobný návrh podať voči žalovanému 1./ najneskôr začiatkom mesiaca marec 2001. Žalobca tvrdil, že svoj nárok uplatnil včas, nakoľko nárok uplatnil už 3. 1. 2000 podaním žaloby na Okresnom súde Kežmarok a preto lehota spočívala. V zmysle ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka, premlčacia lehota spočíva, ak veriteľ uplatnil v premlčacej dobe právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Súd mal preukázané, že v danom prípade nedošlo k spočívaniu premlčacej lehoty, nakoľko žalobca v konaní riadne nepokračoval. Konanie začaté na Okresnom súde Kežmarok dňa 3. 1. 2002 a ktoré bolo uznesením Najvyššieho súdu 5Ndc/16/2013 zo dňa 21. 8. 2013 prikázané podľa ustanovenia § 12 ods. 3 O. s. p. Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, skončilo uznesením 5C/277/2013-503 zo dňa 17. 3. 2015, ktorým súd konanie zastavil na základe späťvzatia žalobného návrhu žalobcom (Ro NS SR sp. zn. 3M cdo/12/2005). Navyše v tomto konaní žalobca uplatnil iný nárok, ako v konaní Okresného súdu Liptovský Mikuláš 5C/277/2013. Pokiaľ sa žalobca v konaní Okresného súdu 5C/277/2013 návrhom na zmenu žaloby doručeným 13. 12. 2013 domáhal zmeny žaloby tak, aby bolo žalobcovi priznané právo

na zľavu z ceny vydraženej nehnuteľnosti a ktorú súd v uvedenom konaní nepripustil, aj toto podanie a uplatnenie práva, bolo vykonané už po uplynutí vyššie uvedených premlčacích lehôt.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd žalobu zamietol, keďže námietky premlčania boli vznesené žalovanými stranami dôvodne.

Podľa § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

S poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku o trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.